Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De sacramentis in genere - Cod. Ettenheim-Münster 199

Santi, León

[S.l.], 1632-1633

Qvaestio VI.

urn:nbn:de:bsz:31-117164

Visual Library

An voluntas humana teneatur conformari per actum efficacem cum divina efficaci in volito materiali?

Hac quæstione 2da pars quæstionis pendentis.

Dico ergo, imo certo, primo in unanimem habere inefficacem affectum dolendi ac displicentia de volito illi mali, sic quasi discordare a divina voluntate efficaci.

Pt. 1mo: qa nullum ne pretium obligans nos ad conformitatem per unanimem talem affectum negretur tristitiam ac displicentiam circa illud volitum, n. e. assignari potest hoc pretium, 2do pt. authoritate scripturæ et exemplis Ecclesiasti: 22 super mortuum ploravit David etiam plorant in morte Saulis et Jonathæ 2do Regum et Luca 19 flevit super Jerusalem, sensus de illam Dei voluntatem destruendam.

Objicies exemplo Regum: sti Deo reprehendere videt Samuelem qui lugebat Saulem ab ipso Deo reprobatum: vsque quo tu luges super Saul cum ego projecerim eum a facie mea.

Resp. Suarez, Salaz, Montesino Samuelem non dixisse certo per revelationem Saul fuisse reprobatum ab ita potuisset tunc tristari et orare pro Saule ad impetrandam veræ veniam, non igitur Deo reprehendit fuit a Deo sed potius admonuit de dignitate talibus lugere et in orando pro Saule et tunc demum novit Samuel certam sententiam sta Saulem non fuisse commenatoriam sed absolutam, ex quo ulterius apparet non fuisse prohibitum a Deo tristari in unanimem affectum de malo Saulis per ut videretur eum ad huc posse revelationem potuisset Samuel lugere ex singuli de inefficaci voluntate imo et orare orare tr procedente ex inefficaci illa tristitia.

Dico 2do aliquando et obligacion vel saltem vitium decorandi per unanimem affectum a volito Dei mali, Pt. ex scriptura: suppo mortuum tuum plora fili in mortuo prodiit lacrymas, multa quæ addi possent ne longior sim omitto.

QUÆSTIO VI.

Utrum voluntas possit habere aliquem actum circa impossibile?

Dicta hac difficultate agant ex scentionibus, Scot lib. 1 cap: 25 quæst: 4 de electione Valentia de electione disp: 3 quæst: 8 punct. 2 Fasquez quæst: 17 art: 6 disp: 4 cap: 2 Vegg: Salas quæst: 11 tract: 4 disp: 1 sect: 5, Montesino quæst: 17 tractat 2 art: 3 disp: 17 quæst: 4 et alij, occasione eorum quæ dicta et facienda dicendum et etiam aliqua de obto voluntatis utrum sci voluntas habere potest circa impossibile existimatum impossibile et qualis nam sit actus huiusmodi, et 2. actus voluntatis vel prosequitur obto vel fuga vel certe ad hæc duo capita aliqua hæc revocari et prosequitur tendit in bonum et fugit malum obtum voluntatis cum per respectus actus tendat voluntas in ipsum et 3 alex bonum honestum, delectabile, utile: actus quidem dicit fugam ab obto malo, prosequitur et electio, vel alius actus ab electione distinctus hic dicit et

voluntas

voluntas, electio tenent proprie in bonum utile, voluntas vero in bonum honestum et
delectabile, et per respectum electio versatur circa media voluntas circa finem, ita electio
quam voluntas potest considerari quatenus est actus aut efficax aut inefficax, electio inefficax
eodem modo potest esse circa impossibile sicut dicunt, et ita ipsa de se voluntatem inefficacem
simpliciter complectentem et voluntatem rationatam, electio vero efficax non potest esse circa
impossibile tum etiam ut tale, et etiam infra dum ait sicut nugatur efficax quia
tenet intentio finis, ita ut ex vi huius intentionis agatur, volens ad opposita colligit per
tum ex Scoto, qui apud Salas num: 28 ait tum voluntatem tum electionem simpliciter
inefficacem, et rationatam posse versari circa id quod impossibile quia est impossibile per
se quia per accidens, sed in quam versari circa impossibile tum ratione alterius finis cum ignoramus
possibile esse, tum ratione propria finitatis quae consistit in intrinsece in re ipsa quae tunc
indicatur impossibilis, quo vero in quinione Patri Angelus malo potuit velle aequalitatem
expulsa ratione bonitatis in ea quia aequalitas apprehensa tanquam aliquid ut impossibilem voluntatem
absolutam et efficaem proinde etiam electionem absolutam et
efficaem fit non posse versari circa hunc impossibilem indicatum ut impossibilem.

Salas vero sect: 5 num: 33 sic ait hoc rationata voluntas finis et medii talis sit
de euidenter possibili quia est impossibile per se quia per accidens sic nulla talis est propria
electio aut intentio, sed de ratione intentionis et electionis est habere effectum saltem
fortasis quantum ex modo se habendi ipsi operantis, et hoc est id quod dicunt hos actus
esse effectus id est fortasse secundum opinionem operantis effectum habituros, veraciter
electio et voluntas absoluta medii adhuc ut est rationata quia non apponit rationem possi=
bilitatis, sed aliam vel, si ponit rationem impossibilitatis non est aequivocum indicium certum
de impossibilitate sed vel nullum vel formidolosum, haec Salas.

Dicitur voluntatem ut rationatam sub hac ratione sic est possibile sic efficacem
quantum de se et quantum ex se et quantum ad illum existimet, ergo impossibile est in primo et secundo, et ergo possibile
est ex vi illius rationis applicaret vires ad executionem sed efficax voluntas
quantum de se et in ordine efficax simpliciter, ita ut vere et facto applicet vires volentis
ad executionem prae se ferat, et ita ibi sed ita voluntas sub ratione possibilitatis non
sit diuersa ratio ab alia voluntate quae illa vellet efficaciter sub alia ratione
quam cognosceret possibilem saltem fortasse possibilem prae ferat, ex eo quod voluntas
in primo casu dante iudicio certo impossibilitatis habet vires exigentia in eodem approbat.

Notandum est nomen electionis varie apud theologos vsurpari aliquando
electio sumitur actum voluntatis quo eligit vnum obiectum aliquod et etiam
dicitur electio finem quando vnum finem alteri praeferit ac eligit, aliquando sumitur actu
voluntatis quae circa obiectum quamuis illud, sit in vera potestate seu
a nobis nulla ratione defendere aliquo hac est improprissima significatio, ita obiectum
hunc modo aliquo pacto ad nos pertineret vel ut fuerit ut vel ut retinendum vel
ut aliquo modo comparandum, aliquando sumitur actum voluntatis qui sequitur
post affectum notitiam obiecti quia sic in malo Angelus peccauit per simplicem complacentiam
actum appetendo aequalitatem Dei et non peccasset ex electione, haec sit tales
actus circa

aliq circa finem peccat circa media ad finem, qa n peccaret ex ignorantia vel ita qd
etiam ex passione, cum contingat, tu contingere peccatum ex malitia auxiliatur
ac collaborate e per sequens sex electione.

Nihil aprig de electione secundum propriam e virtutem rectae com
ed ejde actu voluntatis efficaci circa media ad finem, qui ad dici solet re se
quens ad syllogismum practicum, qd et mihi ligit.

Notandum e 2do ~~ficitur~~ in speculabilibus ad scientificis ex principiis progre
dimur logice ab ad effectum in electivis ita in operabilibus ex fine intento tanquam
ex principio inquiri media idonea ad quis finis secutionem e tandem infert
in electione syllogismi practici hoc vel illud determinatum medium e aptum
ad finem sequendum, medium denique voluntas eligit et unum finem assequat,
qua electio vere dicit, e actu sequens syllogismum practicum, id ergo in hoc un
in proprie dicta electio est ex vii e ex iis tribus lib: 3 Nicomachiorum cap: 2,
vbi ait: electio inquiem eorum minime e quae fieri non potest, qua si quis vellet
eligere stultus e videretur, voluntas vero e et immortalitatis, voluntas sterilis eo
rum etiam quae nullo modo ab eo qui velit agi queunt, ut hunc ronem ex liquem aut
athletam evadere, cupiunt ita ne nipu gyptiam eligat sed ea tantum modo quae
ex se fieri sic existimaverit voluntas sterilis magis e electio vero eorum
quae ad finem spectant, ut sani se volumus, eligimus vero ea quibus sani se valeamus,
hoc ipsis quos se volumus ait ita dicimus dicere vero eligimus hoc ipsis se minime
venire, ordo e. ~~finis~~ in iis electio se vitet quae in ~~nra~~ potestate est, ille verba
Aristotelis voluntas vero e et immortalitatis hunc hunc sequentur explicat Fargues
id, electio non e immortalium, at vero voluntas e immortalium, et immortalitatis,
qa inquit Fargues et hic Aristotelis immortalitatem corporis se impotibilem, ergo e
electio ex tribus quem secuti in partem Fiat, ergo e ad ramice ergo proprie actum voluntatis
efficacem circa media aut etiam circa finem ipsum et tractam in angulari mae si ita
summo rigore accipiatur, sicut si quis intenderent finem temperantiae id eo sublatet
decernere ignis ei ex omnibus hic ad nunc intellectuque mea angelari regerin sine
honestum temperantia intentum si ad dicimus interdum eligere quando volumus ea quae
pendent ab alio ad huc et id ecclamqa in hm dicimus aliquando eligere in quantum
aliqua etiam rade a notis fieri aut sicut aut comparari potest v: g: eligo aliquem
ad aliquem gradum aut dignitatem quatenus eligo illum nominare ad eum significa
tem aut illi stare aliquid vel eligo aliquem in amicum quatenus eligo meum amorem
ac benevolentiam erga ipsum ipsum ostendere benevolentia mea signa ab ubi
quatenus eligo benevolentiam ipsius mihi comparare per ostensionem mei amoris erga
ipsum, id ne id ad alio ostendi, vt bene notarent et or qu: a in valentia sancto
2 ex S. Thoma hic art: 4. in resp: ad 3, Vasquez art 3, Palaz num: 25 et alij.

Dico 3mo n est a electione efficaci mere et vel ad mandatum Pth pro:
ex 3 ethic: cap: 2 electione ex quia et in nm voluntate ad nostrum potest esse,
nam si quis decernere inquit Aristotele eligere quae fieri non potest stultus e videretur.

Pth 2do.

Pth 2do: voluntas in tm eligit medium in quantum per ipsum intendit assequi finem
et medium ipsum impossibile voluntas illud eligere n ad finem assequendum,
confirmat: electio medii e voluntas, ergo id medium ab eligente ad finem utile, secundum
a proprium principij; quatenus in eorum in executione conparat hoc ipsum fortasse
et sequentum hoc ipsum est medium ipsum, impossibile n et voluntas illud velle et utile
ad finem, ergo ratum de dicto probitatis vel utilitatis medij in amplissima
ratione ut reducimus in illumino praetio illud ad utile ad eligendum et nec electio
voluntatis est circa tale medium ipsum ratum impossibile, ge in tali casu habitus vo=
luntas ad efficaciter volendum medium ipsum est tum experientiatum ratio, ge frustra
et tales actus nec bene ipsa coeca quales voluntas dicere, ac diversere ab electione ad=
hue ipse voluntas non efficaciter velle id impossibile reducit illum.

Pth 3tio: quod ita est principium in omnis rescecte scientia et ipsum
ac sententiae syllogismus ipsa ad finis respecte medij et inventum in ratione pragmo
syllogismus practicus id quia ordinatur ad operandum, sed ex principio vero et possibili per
syllogismum speculativum n et scientia falsum et impossibile et neq per syllogismum
practicum ex fine finito et indicatum possibile et scientia medium possibile et
tale indicatum eligi.

Dicitur de electione nunc de alio actu voluntatis qui dicit voluntas et
per hanc actum illum in sententia n quidem intentionem efficacem. Id est hac. c.
eagem ratio ac de efficaci electione et hic ratione impossibilis actum efficacem
absolutum vel actum rationatum circa finem. Ante ergo aio electionem de
impossibilium, et nisi ipsum, et vero voluntatem, sicut hortis et chorum qui ex
respectu illegitimi ita et voluntas est et indicatum impossibile ex potis circa quae
tale possibile ipsum possibile circa ipsum et etiam efficax electio.

Notandum vero a duplex de impossibile, primum id impossibile per
se et ab intrinseco simpliciter loquitur et in se ipsum: id ipsum n est, id quod dicitur
ex de Deum peccare, creatura ante Deum, de Deo aliquem esse, idem esse id impos=
sibile per accidens ab extrinseco ex suppositione in alio casu et in tempore, id:
peccatum et ipsum n fuisset peccatum patrem qui mortuus est in morte mortuo vivere.
quia et impossibilia in tali casu et facta tali suppositione id fuisset commissum
peccatum et pater fuisset mortuus.

Dicit 2do circa utrumque impossibile tam per se ac simpliciter quam
ex suppositione et per accidens id voluntas versari circa actu absolute inefficaci
et actu rationato et efficaci.

Prima pars de actu absolute inefficaci pti: primo, qui vult patrem
mortuum displicentiam pti de morte et complacentiam de vita ipsius, qui com=
mittit peccatum et interdum miserat complacet sibi in illa carentia
cum in se ipso amat quam cognoscit respectu sui bonum et nociventem.

Confirmat

confirmat ex libro Sap. Matth. 26 tristis est anima mea usque ad mortem, et inseebat
impossibile esse non sequi illud ex supportione divinae ordinationis quod affectus tristitia refu-
giebat, et Deus ipse habuit actum absolutum et simplicem circa hominis salutem
vel saltem talis actus non repugnat de ipsa voluntate Dei, quia voluit omnes homines salvos
fieri cum id ab aeterno decreverit esse impossibile ex supportione peccati finalis
multorum, damnati voluit Deum esse repunctatis aeterna miseria, et probabile
est damnonem per actum huiusmodi esse aliquid impossibile simpliciter peccatum
imo inter homines ipsos est aliquis esse adeo secletus ut velit Deum non esse vel aliquem
adversari boni quod tibi amat, et firmat quod prius esse circa utrumque impossibile cognitum
ut tale affectus absolutus et inefficax, pt. e. aliquis cogitare se non peccasse etiamsi vere
peccavit et esse se hinc vel esse avium et volare et interim hoc cogitando cogere de-
lectabendo de his impossibilibus et experientia pll.

Pts 2do: utrumque impossibile licet id quod impossibile, pt adhuc sufficienter
cognosci sub aliqua ratione boni quod recipientis et determinare actum huiusmodi
voluntatis. confirmat ex S. Thoma hic ad primum absolute et sine distinctione ac-
cipientem voluntatem esse circa impossibile, item ex Hyssuno et Damasceno qui idem
affirmant sine distinctione inter impossibile per se et per accidens:

Dicamus de absoluto actu inefficaci circa utrumque impossibile, sine de ad-
parte, hoc quod de actu ordinato.

Dico 3tio eodem modo circa utrumque impossibile pt esse actu voluntatis
ordinatae. Pti: imo si diecam patrem meum mortuum posse habere hunc ac-
tum quo velim si fieri potest illum vivere, qui peccavit et patria dolet de peccato am-
misso vult etiam quantum de se ut peccatum illud non fuerit impossibile esset quod
non fuisse. confirmat Matth. 26: si possibile est transeat a me calix iste veritatis ec
et in secreto Christus id esse impossibile supposito divino secreto. confirmat ado habuit
Deus actum quo voluit dare iustitiam originalem posteris Adami ipse non peccasset
similiter habuit actum quo voluit omnes homines salvos fieri si per ipsum non sta-
ret ergo actus ordinatus circa utrumque pt cognoscebat a Deo impossibile
per accidens et ex supportione peccati pt commutatio et Adam et ex suscitatione fi-
nalis peccati in multis qui erant damnandi pt a. Deus non volum amore simpli-
cis complacentiae habuerit circa salutem omnium hominum sed etiam actum efficacem ordinatum volendo vere illis dare gloriam si in gratia perseverassent pti
nam actum a decedentibus in gloria gratia dandam et gloriam pt Deus habuit
etiam actum efficacem ordinatum de gloria danda ~~pt Deus~~ hic non est a certum hoc si solum Deus habuisset actum simplicis complacentiae, nam quia vult per simplicem complacentiam quae in ipso Deo necessario actus liberae
haberet efficacem per sequens non est certum de rigore moriatur in gratia sit gloria
aeterna remunerando debuit ergo Deus per actum efficacem ordinatum esse de-
terminatus ad gloriam dandam sub ea ratione pti etiam hoc probat Salaz
addit pt Deus in huiusmodi obtulerat esse radem boni sub ratione p. g: si Adam
non peccasset

si peccaret, si homo in gra decederet, et sic his rationibus potuit talia obtulisse actu rationato rationem se tenente ex parte obj, nemo malo Angelo talem potuit habere actum quo sub ratione, si possibilis est æqualitas cum Deo illam appeteret licet esset talem rationem non posse rabidere seu impossibile esse huiusmodi æqualitatem demonstrari et de damnatis aperiuntur certis et bonum proximum amam esse Dei ne punitant. Confirmat: utrumque impossibile sub ratione possibilitatis appeti et experientia docet, v.g: si non peccasset, se esse Angelum &c.

Ad 2do: utrumque impossibile et apparere alegno modo bonum et necessarium sub ratione possibilitatis aut sub alia quæ rationem impossibilis et sic voluntas circa utrumque habere actum rationatum.

Ad 3tio: ex intentione rationata quæ haberi potest in Sancto Baptismi v.g: quæ respectat his verbis cum dicit: si non es baptizatus ego te baptizo.

Quarto ex actu rationali v.g: votum quid religionis magnum pergere nam esse unica sub ratione aliqua, si nudescat si ex naufragio liber evadat si purificata sit ratione, si naluerit, si liber evaserit remanet obligatus ad executionem voti licet post impletam rationem non repetat rebus et manifestum est id in voluntate illius quando sine voventis ratione fuit vere actus rationalis aliquem quomodo et virtute huius actus voveris obligat ad executionem in rigetato voto.

Quinto ex Iure Canonico et Civili ubi extat Titulus de rationibus apponitis quæ se: adhiberi solent in tractatibus rationatis quando fiunt ex mutuo consensu transeuntium ponitur aliqua ratione qui quidem rationati tractatus purificata ratione et etiam nota. Monstrant obligant nec requirant actuam validitatem iteratum consensum.

Neq valet ratio ca quia ex eius opinio Adriani tractatum opinantis, sit e. Loca voluntate alicui actus rationatus cum ignoratur id esse rationis, quando a. sit id de re non vera et hac: dum volo aliquid totum sub ratione cum, sum illexero non extare rationem de hoc illud vellent si volo Petro dare eleemosynam si o pauper cum sum illexero eum non esse pauperem non volo illi dare.

Reliquando adhuc potest retineri in similibus casibus actus tunc nondum rationatus licet etiam casu tales actus deinant, si vero dicamus actum rationatum quando ratio non apparet impossibilis esse diuina radis ab actu rationato quando quando ratio impossibilis apparet redo in ipsis casibus dicere actum rationatum posse immediate post actum illum actum rationatum diuina radis.

Ad 4to. Illud his actus rationatus ex parte obj remanentis sub ratione alicui vero et alegando idum ouro ex ruggentione impossibili et etiam voluntas.

Dicit: quando illud his illum actum rationatum datur alij actu veritas, sed in alio impossibili actu bonitas Dei et circa ipsum esse actus voluntatis rationatus.

Ad 5tum R. imo, si argum valeret probaret etiam circa impossibile non posse de actum voluntatis

actum voluntatis absolutum simplicem & efficacem, qa n est in alto actu bonitas;
Ad 2do sicut in alto illo illectus & veritas sed rationem de futuro imo aliquando ordinatione impossibili & nihilominus talis veritas attingitur ab illectu per actum rationatum ita & a voluntate, bonitas sub ratione futuri impossibilis percipi tamen nitro vel ratio alti possibilis est, ratione ipsi, vt notat citatum Salas, vt voluntas aliquo modo active tendat in futuro sicut in bonum sufficit si illud futurum sit bonum seu venienti, et, sic, si poneret ratio, qa voluntas n est ad bonum in bonum futurum sed ferri etiam in bonum futurum et in bonum possibile aut cognitum vt possibile aut sub ratione si est possibile.

Notat Fasquez, qd licet possit Deus habere actum voluntatis circa impossibile ex suppositione si ita circa impossibile simpliciter qa n sit apprehendere obiectum sed tamen verba sunt: cogitet nullum affectum complacentiae in Deo de circa impossibile & simpliciter & ex ratione rei impossibile, tum qa Deus n sit huiusmodi impossibile illegere & possibile qa fallerent, tum qa n sit ad modum entis praeter bonitatis & apprehendere, hic. modo apprehendendi rem praeter quodam respectu n sit ita recenter; addit Montenegro nec poe Deum suscipere totum qd est in alto alter vero est de Angelo qui saltem sit habere rationem aliquam de oppecavit aut saltem peccare potuit per actum quo appetierit aliquid impossibile simpliciter.

Contra sentiq Salas, qd: 2 quaerito & ad 2dum vbi ait poe Deum apprehendere vt bonum hos & Angelum & per requeris poe velle hoc per simplicem affectum & Angelum dicens ait dicendum & de affectu efficaci sub ratione possibilitatis qua opinio Salas mihi magis pbt & ad rationem quam affert Fasquez.

2 Deum apprehendere impossibile ad affirmandum aliquem & impossibile esse ad negandam de ipso possibilitatem & in hoc nulla & imperfectio, ma perfectio maxima enim id requiratur vt Deus eam uneret vere & ordinatissime & bene illegat.

Notandum & ordinatissime cognosci a Deo perfectissime Deus aliquid affirmare aut negare, quia in etiam Deus hoc potest, nos a. formam veras entitates & entitates negativas chymaeras ceterasque huiusmodi impossibilia & ista ordinatissime cognoscit & in inter nos & Deum magnum discrimen, nam noster illectus ex sua limitatione ac imperfectione humanis radius est et in nro hoc statu pendet ab apprehensione sensuum & per species sensibiles alienis quas sentit requirit ab extrinsecis & corporeis atq ita illegit n entia & impossibilia per species sensibiles, sicut etiam illegit Angelos ac Deum per species corporeas, imo & quam subtilem radium per species diaphanum radium & hoc ad Deum solet rarum illectum illegere n ens ad modum entis & impossibile ad modum possibilis & res spirituales ad modum corporis hoc a. dictum sit varie modus illegi, imo vt dicat noster illectus illegere n ens ad modum entis &c. & affirmet n ens & ens & hoc n, ja ita affirmaret fallerent vt per se pbt, 2do vt dicat illectus apprehendere n ens & ens & eas v. g. tinebras et respiciatas negationis & neg hoc, imo qa eam redderet ad adversarium rei & impossibile

terminare

tempnare per se ac immediate actum illecti et non ens cognoscere, et non ens et impossibile nec oporteret dicere non ens cognosci ad modum entis et impossibile ad modum possibilis, 2do si potest cognitio terminari immediate ad illud impossibile quod est tenebras et identificatur negredini multo magis potest terminari immediate ad ipsas tenebras, 3tio quanto potest formari enuntiatio dicendo tenebras et carentia lucis et vere dici et hae ipsae enuntiationes vera et falsa qa affirmari de tenebris quae requirunt qd est carentia lucis, tenebras et quae requirent vera illam opinionem et tenebras identificabat negredini de hig. a. et vere dici qd sint carentia lucis carentia s. lucis nihil aliud in suo intrinseco quam non lucis et nihil sit intrinsece negredine. Sed 3tio et dutum illud ita illegit et noster Illecti tocs non entis apprehendat ens et loco impossibilis apprehendat possibile nihilo teng apprehendendo non et neg hoc dici et qa sequeretur etiam qd proponitur aliqua vera et falsa si id dicat tenebras et carentia lucis, affirmari et de illo ente recepto loco tenebrarum id est de negredine qd est carentia lucis qd sit talem et, 4to et illegit ita ut Illecti illegat loco tenebrarum v.g. aliqua ens radius lucis et quasi modum simulacrum negredinis qd eodem modo proponitur quae de negredum nec tenebras in se intrinsece et solum et carentia lucis, et falsa qd etiam aliquidum sequitur id dicat noster Illecti dum sequitur angelum et dum solum sequere corporis et simulacrum quam radius sequeretur et qd non possit vere dici Angelus et et substantia immaterialis et spiritualis, 5to et illegit ita ut cognoscent tenebras ad modum entis v.g. et similes negrami seu indicat negredinis positiva. e.

Contra hoc qa tenebras secundum totum suum esse intrinsecum non ens et non potest per aliquod peccatum intrinsecum sequitur negredini quae secundum totum suum esse intrinsecum non ens, 2do qa quod potest habere aliquam similitudinem et convenientem cum negredine nec alicuius effectus extrinseci quatenus v.g. effectus alicuius tristitiae similis alteri affectui qui potest a nobis excludari a negredine et ad huc prig cognoscerent tenebras quam ipsam et similes esse sequeretur in illo priori sequerentur tenebras et ad modum entis et independenter a recepto et modum entis seu sequeretur enter a recepto similitudinem cum negredine, quare erro dicit noster Illecti cognoscere tenebras ad modum entis Angelum ad modum corporis et conige qd vel ipsis entis v.g. negrami sequitur negredo et simul etiam tenebras et quidem et identificatur cum negredine sed non ita, ita vero sequitur sequitur negrami et simul sit recepto et sequitur tenebras, simpliciter etiam per quae corporis sequitur corpus et sequitur aliquid Angelus et ipsum per alium recepto, illigit ergo noster Illecti a modum entis quod, cum sit ipsis entis et per quae entis sequitur, cum impossibile cum sit ipsis et per quae sit possibilis qa est una impossibilis; magis et ipsis alienis per sequitur comparatus cum non sit humano ac directe tendere in ens, in impossibile, in substantias spirituales et, quae sane illegantia non est in Deo qui per se ac directe et tendere in talia, et ita vide intentionem hominis et Illecti illegit ita ut quae sequitur et sit non sed qa efficitur ne videat assertum dum vel in tro de negrediente et tenebras

sed carentiam

seu carentiam luminis in aere, et per dissensum non de lumen, similiter etiam ipse
[illegible] per assensum affirmat ignem distingui ab aqua seu esse naquam et habere
negationem aqua et per dissensum negat ignem esse aquam seu identitatem ignis cum
aqua, in quibus assensibus et dissensibus hic Deus diuersa obiecta, dum affirmatur esse tenebras, ignem distingui ab aqua hic pro obiecto carentiam luminis et negationem identitatis
cum aqua, et dum negat de lumen, ignem esse idem cum aqua hic pro obiecto ipsum
lumen et etiam identitatem ignis cum aqua. ex quibus utriusque diuersum ac negationem
refert ac quodammodo separat cum tamen per assensum adhaerent et quasi iungat cum obiecto,
v.g. quando deo nunciat se videre per hanc assensum mens illecta iungit et adhaerent negationi
ex carentia luminis in aere. et sic negatio quod ex parte obiecti, quando videre deo nunciat se
lumen in aere, sed non diuersum illecta refertur et iungit a lumine ita et negatio
est ex parte illecta non ex parte obiecti quatenus diuersus quaedam negatio continua ta
cum nega ab obiecto, eadem dicendum et proportionaliter de actibus voluntatis
Ad 2 obiectionem quam voluntas adhaerent obiecto, et de notitia per quam refertur et iungit
ab obiecto, ex his potest modum imperfectionis cognoscentis non entia et impossibilia reperiri in deo et tenere Fauste dicat in deo affectum complacentiae circa impossibile
simpliciter quasi verum, sequeretur imperfectio in deo in modo apprehendendi, etiam
et potest ex dictis stat, quod deus non apprehendit huiusmodi obiecta ad modum entis
cum modo agentia alienarum operum sed ut nuncium acquirentium negationem ap-
prehendit huiusmodi nos, imo etiamsi sequeretur ad modum nuncium hoc esse, et
etiam ut sequeretur tenebras esse per deum immediatam extrinsecam seu per ordinem ad aliquem
obiectum proportionatas et similes negationi, si vere tenebras habet talem
similitudinem non est imperfectio sequendi, neque etiam sequeretur aliquid abnuendum
posse inferri in deo cognoscere non ens et impossibile quatenus sic sicut ipsum esse existen-
tiam talem non ente et in ente impossibili et eadem affirmare dicendo videre tenebras
nunciat in aere, hoc ingeniam abnuendum non sequeretur quidem mysterium esse et affirmari
eandem proprietatem et nuncium entis, sed ex illam negationem, nariet ipsum
ita Fausto deum apprehendere non entia et impossibilia sic nolle imperfectione, imo vero
si ita cognoscere ignoraret aliqua quae non sunt, sicut est infinita dei sciaphobo
sicut deum deum et impossibilem affirmando et multo magis sicut hoc quando deus per
assensum et sicut eadem deum quem affirmat esse impossibilem, item hoc sicut ignem non
esse aquam per dissensum et multo magis deus et sicut identitatem ignis cum aqua
quam negat, non quando deus negat ignem esse aquam non negat ignem esse aut aquam
per identitatem ignis et aqua et hanc identitatem sicut abnuing quomodo negaret.
eadem dico de cognitione chimerae affirmatae, hoc et a fortiori deus chimeram esse im-
possibilem et sicut chimeram quam affirmat esse impossibilem et sicut rationem illa
impossibilem partum ad non entium non impossibilium et hoc independenter ab humano
intellectu ad adhuc illam impossibilitatem cognoscere et ignoraret aliquid esse possibile hoc esset
adhuc nullo hoc existente possibile chimera est impossibile et hoc veritas obiectiua cognoscibilitatis et cognoscere etiam a deo ente infinitum hoc esse illegendi.

Ad 3 respondeo sic

Neg. respondeo 1° ad 1° dogma: cognoscaret Deus omnes possibiles et negaret illarum aliquas et propriam chymeram, quia hoc esset quod negaret aliquam illarum rem et propriam chymeram negaret aliquam illarum habere relationem intrinsecam et transcendentalem ad reas illas seu partes incompossibiles, et certe negaret aliquam illarum identificari cum omnibus illis mundis, habere relationem transcendentalem ad eas partes. Et si 2° negaret cognoscaret, et cognoscaret vel unionem illam impossibilem vel identitatem omnis realis cum illa ordine impossibili, quocunque modo cognoscaret impossibile. Et si 3° cognoscerit. Neg. 2° entia et impossibilia multa ignoraret quae homines scirent, quia quis dicat alio modo ad Deo cognosci talia obiecta v.g. tenebras, imo in ea cognita quatenus comprehendendo solam lucem efficientem hominis cognoscit etiam tenebras ipsas et dum solo cognoscit, similiter comprehendendo eam hominis naturalem ac subiectivam indigentiam potentiae recognoscunt lumen et amittere cognoscit etiam caecitatem hominis carentiam, item comprehendendo naam lumen ingenitum deficibile cognoscit etiam tenebras, si quis igitur hoc averat ego etiam ultro addo. Illud addo adhuc hoc a Deo cognosci, manifeste, eximio modo 3° entia in seipsis, imo censeo veram esse omnem quae ait videntibus a Deo infundi speciem immediatam tenebrarum et ea quae hominibus naturalis moveant 3° possit cognoscere ipsas imo ac in seipsis tenebras et similia sine morbis frequentes alienarum species et abjecto 3° inis cognoscat lumen et in quo casu cognoscerent tenebras in ordine ad lumen inis et privative tanquam ad terminum actualem definitionis.

Porro imo ex hactenus: nulla ratio tendere ut extra suum obiectum, obiectum a. voluntatis respectu prosecutionis solum et bonum quod actu bonum non vero quod est bonum si conferat actu fuerit si deficit: impossibile. Et si voluntas habere actum prosecutionis circa obiectum denominatum sicut imo virtuae non est videre colorem qui est data alicuius hypothesi de facto tri non ideo tri colorem illum qui vere de actu est.

Ad imo respondeo ma. dedi: non: obiectum voluntatis respectu prosecutionis solum et bonum quod actu et bonum quod, quia nego, quod et actu bonum quod, actu proportionatum cum voluntate, sed quia sic et bonum futurum etiam proportionat actu cum voluntate quatenus talis et etiamsi sit futurum ut voluntas in ipsum tendere possit. Ad 2do obiectum voluntatis est solum quod actu et bonum actualitate quantitatis realis nego, actualitate repraesentatio sed, debet et obiectum voluntatis actu et repraesentatum sive ipsum vere sit bonum sive tri apparenter et sive sit bonum actu quia sive futurum.

Porro 2do: esto voluntas potest et circa bonum futurum quod bonum etiam futurum et tunc sub ratione boni quod a voluntate amabile seu volubile si sed voluntas habere et voluntatem circa bonum sub ratione aliquo et multo magis sub ratione volubilitatis, id est volubile.

Aliud est obiectum et futurum sub ratione aliqua volubilitatis, aliud vero obiectum et futurum bonum sub ratione. Ergo voluntas velle dummodo sit futurum sub ratione boni quantumvis et aliud obiectum sit actu secundum et reale nec secundum bonitatem actualem quam actu potest habere adhuc sit et bonum actu tunc actualitate repraesentans et apportetur per illectum tum actualitate proportionis,

gratiam illa

quatenus illud etiam est bonum, propter quod impossibile est possibile, hic rationem obiectibili est per consequens hic ratio boni est proportionata cum voluntate,
cum voluntas ferri potest in ora huius modi bona, scilicet futura possibilia et impossibilia
etiam, nisi obstiterit, si et possibilia, sicuti illectus ferri in obiectum impossibile sub ratione
possibilitatis illegendo: quia si possibile est hoc est sequi melior quamvis e. actua-
lis veritas obtinuerit et a cuiusvis in ipso sed et si poterit illa ratio impossibilis ad hoc tn
veritas obtinuerit secundum aliam actualitatem vanitatis, hoc est secundum actu-
alitatem proportionis cum illectu quatenus illa veritas quia est actu in esse, illa
ratio vanitatis actu in esse tn nunquam actu in ratione obiectiva, et illegibilis
qui illectus proportionata, et hoc accidit in ora secundum quia est quam maxime
affine et obiectum presenti vig: ratio tendit in colorem repugnantem et futurum vel possibile
in obiectum futurum aut possibile, neque secundum quam est reale actu presens et negatum
secundum actualitatem proportionis et poenam constituam vig cum erit ab illa hac
ratione variabile.

Obiectio 3tio: appetitus constituens est appetere impossibile. Ergo appetitus naturalis
qui est voluntas.

Respondeo neg: ad Ant: nec appetitum constituum habere pro obiecto bonum vel
verum delectabile secundum sensum vel apparentiam impossibilia, non et hoc autem
cum neq sensus delectabilia non sunt, neq apparentiam, sed quicquid sit in hoc ambo
cum voluntas amat id tn nunquam impossibile sed sufficienter in cognoscit et bonum trahit, etiam
appetitus constituens idem obiectum vel tenet apprehensum, ipsum per cognitionem constituam sub
ratione boni delectabilis vel tn cognitum per illectum et ex tua ratione impotentia sua
propria ac constituta cognitione ac imaginatione tenet in impossibile.

Obiectio 4to: appetitus innatus elementorum tendunt ad suos terminos qui est
aliquid possibile ignis v: g: ad locum suum propium ad locum deorum etc. Ergo eodem modo appetitus
naturalis sc: voluntas.

Respondeo appetitus innatus elementorum sequitur naam istorum quae inclinat ad proprium
ad verum bonum et a. ad id tn apparet bonum et multo magis ad impossibile, male
e. nam dicitur, elementis inclinationem intrinsecam et appetitum in ordine ad bonum
quod impossibile est haberi, at vero voluntas sequitur id quod solet fieri apprehensum et ostendit
in suum bonum quatenus apprehensum et non quatenus verum bonum, si a. non
et voluntas secundum actum sed secundum suam innatam inclinationem et appetitum
intrinsecum neq: statendit in impossibile sed inclinat in suos actus qui quidem possibiles
et licet aliqui illorum versentur circa impossibilia, et nihil etiam id appetitum innatum
voluntatis sequi naam in a. forma apprehensum quia non debet voluntas ad hoc vt inclinet per ratio
tatem innatam ad suos actus habere cognitionem eorum actuum, ad id Philosophus innatum
appetitum innatum esse tendere in impossibile id quod dicit sic ab sequi suis viribus
nisi, vt probat ex Scoto et aliis qui dicunt in hoc esse naturalem appetitum ad venerem dei
quia id est impossibile hoc sumpto secundum proprias vires sic ha ipsum declaratam
exemplo apibus qui inquit esse ordinatam quam ab eo auferret, gravius ferrent relinquere
innato

innato appetitu eorum sed non potest eo tendere per solam illam vim appetitiuam in=
natam, sive gravitatem, appetitque ergo innatus lapis sine gravitate ita sicut non
voluntas secundum se sumpta prescindendo ab actu imo etiam non voluntas actu=
ata non per actum inefficacem, nam et actuata per actum efficacem comparat appeti=
tui innato lapidis simul cum gravitate. / remanet obiectio solutenda quae ortum
habet ex particula Vellem quidem pietatem Fasques ac opportuna ut fiat postea
nunc subjungenda et breviter aliqua opinioni nostri stranea.

Prima omnis e Caietani quam referunt et impugnant Fasques Salez Mon=
tesinos distinguit Caietanus duplex impossibile dicendo dari voluntatem non fieri directe
ac per se in impossibile simpliciter sed fieri per accidens hoc, non per se seu ratione rei
sed per accidens seu ratione alterius boni et hac ratione damnati cognoscentes impossibile esse
quod Deus non sit existens nihilominus appetunt Deum non ex ratione proprij boni, dei carentia
propriae miseria quae carentia cognoscit ab ipsis nunquam cum non existat Deus
tamen appetunt hanc non existiam Dei directe secundum se hac ratione quia nemo non existia
Dei, putant Caietanus modum impossibile per accidens esse voluntatem fieri directe per
se ac ratione proprij v.g. esse aliquam velle directe, hoc quod est quemadmodum patrem non fuisse
mortuum, interdum enim rationem singulorum neutro modo apparere potuisse aequalitate
cum Deo in actu non quidem directe ac per se quia illa aequalitas est impossibilis ex se ad
ri ac simpliciter neq per accidens seu ratione alterius boni nunquam quia nullum assig=
nari potest bonum huiusmodi quod potest a main esse.

Sed hac opinio Caietani refutari solet imaginando requiri quod ~~hoc~~ id quod est impossi=
bile per accidens neq ipsum directe et in se est voluntum, quia quatenus facta repositi=
one cognoscit impossibile nec habet nec habere cognoscitur inem ad cognoscendum,
quae ratione neque prima opinione Caietani et in statu experimento quod cognita morte
patris habemus affectum ad illius rotam et cognito peccato commisso et huic solum
non fuisse peccatum et licet potuerit non esse mors patris et peccatum non potuisse fieri
nec de potia absoluta potest esse fuisse et sic et impossibilia quae et impossibilia facta
supponitur non habent ordinem ad existendum et non magis habent ordinem ad existiam im=
possibile per accidens quam impossibile per se et ex hoc capite neque magis bonum
et neq magis est appetibile directe et vel neutrum possibile vel utrumque.

Dicit impossibile per accidens habet aliquid quod est non esse et possibile et
carentiam peccati et bene est directe appetibile quod est impossibile per accidens.

Sed utrique hac responsione non est iuxta sensum quaestionis quaerimus an
impossibile possit esse voluntum non a. quod est possibile, dum ergo illam rationem impossibile
quam habet impossibile per accidens sit etiam repugnantiam ad existendum hic et nus.
ad esse Deus non dividunt inter utrumque impossibile cum dicit impossibilem per ac=
cidens voluntatem, ad utrique Caietanum arguitur ita: licet damnati velint Deum non esse quod est
impossibile simpliciter quia appetunt carentiam propriae miseriae non tamen ratione ipsius
impossibile non est directe et secundum se voluntum sed solum est voluntum per acci=
dens quia quod licet aliquid sit voluntum ratione alterius boni adiuncti adhuc est ipsum met

directe ac expresse.

directe ac expresse et in se de volitum vt accidit quando expresse volunt media pro
hemptione a. non dicunt velle media per accidens sed simpliciter et in recto, confir
mat: quia licet dicat, velle per accidens hominicidium quia videt regi in ernissione sagitta
in feram sine voluntate tu explicita occidendi hominem sed volum implicite ratione qui
onis, non tu quia eodem modo dici velle per accidens quando vere vult carere hominum occi
dere licet hoc hominicidium ratione alicuius boni quia in nro casu damnati directe et ex
voluntate et etiam Dei licet velint hoc ratione boni impiorum id gratia carentia suae mi
seriae et fugiendi cap: 7 num: 7. addit Montering et bene, voluntatem posse fieri
directe et per se in aliquo impossibile ab intrinseco et simpliciter etiam aliquando tendat
in hoc impossibile ratione alicuius boni v.g: quia desiderare se de Angelum, similiter hoc
quia in hoc peccare et nihilominus habere libertatem ad peccandum amari quia directe
ac rabie dei sicut de similibus impossibilibus,

Ad paretam ergo Dei quia nedum obtu voluntatis dicere vel nem
ad extra sed effectus absolute, voluntas a. furiosi non requiret obtu rum
per ordinem ad executionem quia obtu debet hoc poni ex rectitudine et hoc exercere
ad aliam rationem quia ex mente laetari quia id est simpliciter impossibile id tale
cognoscit, ergo potest obtu amari quia dicit respicientia negamori qui non est amicitia
cum ou amor noster sit vel respicientia vel amicitia velle respicere bonum quia
nobis vel alteri volumus hic respicere personam cui volumus bonum et per respicens
respiciens vterque obtu rum et tabile, ex quo redditur inferri quia voluntas non quia directe
per se ac rationem qui tendere in impossibile simpliciter potest tu fieri ne impossibile per
accidens quia licet hoc et etiam impossibile tu cognoscit quia secundum se abstra
hendo a suppositione per quam fit impossibile et bonum et respicens personam quam
amamus v.g: vita simpliciter et absolute possibilis est respicens meo parenti quam
ut ex questione quia mortuus redeat impossibile Et etiam impossibile simpliciter
posse et obtu amoris respicientia et amicitia quia potest cognosci et bonum et res
pecens alteri personae et sic ille amari inquo amore respicit duplex respectus ad
bonum quia volumus personae et ad personam cui volumus bonum et per respicens entamor
respicientia quatenus respicit bonum quatenus vero personam amor amicitiae.

Ad opinio quam Montering tribuit Lessio dicit: quia intergaret etia
duplex impossibile, quia est impossibile ex se et nulli alteri possibile et chimaera
dicunt quia est impossibile vni aut alteri non a. intrinseco v.g: ex Angelum quidem
nec est impossibile sed impossibile lezoi et neg. lex out hoc Et ex Angelo, ait
ergo hac opinio in primum quia est impossibile nec voluntas non est fieri quia illud im
possibile non est bonum in quam vero pro, quia ad dum his aliquam bonitatem

Rationem a. illam de lex damnati volunt non ex Deum Deum sed ex quod
impossibile respectu Dei non est impossibile nec esset ut ent impossibile ex gens.

Contra ad Montering, nec quia hac opinio detinet quadrionem, quia ait potest
tamen scilicet velle quia bonum amabile atque possibile quia voluntas ad etiam impossibilium,
ad voluntas damnatorum non fuit circa non ex abstracte rum mentem sed circa non ex Dei

hoc a. multo

hoc a, multo magis impossibile esse quam Chymaram esse. Et quamvis sit solum impossibile eodem modo esse amabile neque bonum esse, tamen illud, id est impossibile in se, ita ut voluntas tam ferri circa id, id est impossibile, habet rationem boni amabilis atque possibilis et ita efficax voluntas et etiam est impossibilium, quia etiam Chymera aut id in se est impossibile et quamvis sub ratione boni, ita arguit ratio Montesing sed illa ratio rei non placet, nam ita et responderi ut deberet quaestionem etiam non decat, voluntas solum quia velle illud impossibile, id est impossibile alterius a. in recto propterea quia hoc impossibile habet rationem boni et possibile, ut in quam destruit quaestio, quia illud impossibile et hac ratione absolute est impossibile habet repugnantiam alterius quantumvis etiam secundum se ipsum indicabile et bonum, voluntas vero quia ut ait Montesing fatetur damnatorum ut ferri circa ut est abstractae, nunquam est circa ut est id est impossibile. Et adhuc remanet verus quaestionis quod voluntas ferat in impossibile indicatum impossibile licet ex uno aliquam rationem indicat et non ut possibile secundum etiam ut destruit quaestio et adhuc remanet quaestionis. Dicit etiam dicit quod impossibile indicatum impossibile et simul etiam cognitum sub ea ~~cognitio~~ ratione (si est possibile) et sequenter sub talis ratione apprehensum et bonum, quod terminare actum voluntatis vere et in hoc casu, voluntas dicit ex impossibilium quia ut impossibilia cognoscunt, nec placet 3ta ratio, quia licet dicat voluntas quod est circa illud impossibile quatenus habet rationem boni amabilis atque possibilis in recto ut in inde sequitur quod etiam potest esse efficax voluntas atque electio circa illum quamvis indicat impossibile alteri dicit ut in potest in potestate illegitimi dicere esse, verum hoc omnino tum ex dictis tum ex quibusdam infra rationibus facile potest quamvis utrique impossibile sint rationes ratione aliqua boni et sunt dictis et sic potest a voluntate amari actu absolute inefficaci aut rationate.

Tertia opinio quam refert etiam Fasquez cap. 2 numero 6 Armanus et aliqui gentes ab impossibile distinctione habuit de impossibile ab intrinseco et impossibile ex suppositione ait circa impossibile ab intrinseco non est voluntas ferri actu deliberato et deliberate sufficiente ad mortale, actu inquam deliberate aut efficaci aut inefficaci potest tamen ferri actu deliberato aut non ex pleno consensu, ait etiam circa impossibile ex suppositione et voluntas ferri actu inefficaci complacentia ~~tam in~~ deliberato quam indeliberato et ex pleno consensu sufficiente ad peccatum.

Haec opinio potest voluntas et solum velleri quod est inconveniens aut volentia aut amico qui dici solet alter ego, sed id quod est impossibile ab intrinseco quod vocatur et simul cognosci ex ratione inconveniens et voluntas ex pleno consensu non ait id velle.

Sed ratione mea et voluntas neque etiam deliberato potest velle impossibile ab intrinseco quia non habetur in illo ratione proprie obiecti quia inconveniens aut repugnantia voluntas aut amici, id est ex. obiectum voluntatis inde velit ex plena deliberatione sive ex indeliberate, nam solum id inconveniens in hoc quod voluntas quando vult ex deliberate inconveniens habet rationem notitiae et etiam de suo obiectum implicitum vero quando vult indeliberate. Et circa impossibile ab intrinseco voluntas non potest non ferri in eo propterea rationem obiectum neque potent ex imperfecta deliberatione vel extra si potest ex imperfecta deliberatione poterit

etiam ex perfecta

ctiam ex gloria si perfecta notitia obtinet, ge remanebit eadem ne obtinet, si quis appre=
hendat se Dei veritatem quodammodo propriis bonis v.g: quatenus in panem si Deus sit
atq ita talem bombatem concurrentiam apprehendat sibi nihil vel parum cogitabit mali=
tia peccati, tunc si velit Deum non se habebit actum ex plena cognitione ac perfecta a recta
e deliberata, si deinde attendat etiam bonum ad malitiam et sic cum perfecta malitia adversa
cognoscing velit Deum non se sine dubio peccabit gravius cum perfecta deliberatione et qui=
dem potentia peccare ge adhuc apparet ratio eadem boni et recurrentis quatenus illud non
Deidem nunquam cum carentia proprii damni ac miseria., ita ergo vel peccavit
Angelus, et aliqua probabilitas oriatur, vel saltem ut fatemur contingit sic peccare
cero impossibile ab intrinseco, volendo Dei aequalitatem & sic voluntas venari circa tale
impossibile deliberate et ex pleno sensu esset ~~ut~~ gravius peccatum.

Haec solutio aliarum primorum ex quarum futa et magis apparet
veritas in sentia.

QUAESTIO VII.

Solutio alia obiectio qua oritur ex significatione partaeuda: Velle.

Impugnat Fasquez nram relicorum cap: 3 vbi ait nullus actus voluntatis obiectus quem
se sub ratione aut rationalis sed et absolutus hoc quod nullus actus quem in voluntate,
qui exercitatur sub per Velle et ipsum rectificat actum qui est in ratione subiectum ipsius
actus voluntatis, sicut per Dolos, Questus mercatorum, et nullus actus in nre qui expli=
cet per videre et sit rationalis nec in intellectu et actus quem exercuerit per intelligere
sed per video et per illego, verba a. videre et intelligere non rectificant actum quem habeo
sed non habeo sic ergo de voluntate et facultatibus appetitivis, deinde nullus actus voluntatis
qui ferat in obiectum bonum aut malum apprehensum tantum sub ratione sit bonum aut mala
quemadmodum a. obiectum colorum et calor sublimen et obiectum intellectus est omnem et verum non ratione
falsum ita etiam voluntatis in prosequendo et bonum et in fugiendo malum & neut actus
vitandi quem quis quomodo tempore habet non fert, in ~~bonum sed~~ colorem, qua sub ratione nec intellectus
in verum facit verum aut divinum actus a. nec verum ~~ita voluntatis~~ haec Fasquez.

Respondeo ad ea Fasquez objecit ipsi: sicut nos notat, in colore non sub ratione sit
ita nec actus voluntatis fertur in bonum sub ratione sit bonum, nec actus quidem ipsa
in obiectum sub ratione sit malum & ingenuam et nulla in obiectum voluntatis sub ratione sit
vel si possibile est adhuc reperiri actualem eadem obiectum resultantem ad actum voluntatis
quae cum sit gloria multo perfectior et virtuosior respectu boni magnitudinis quam integra gloria
extendit etiam ultra quam quae sic in totum sit in obiectum et actus et sed etiam ad naturam
nec absolute nec sub ratione etiam immutabili alia et obtinet omnis actum quod
eadem realem vel absolute vel sub ratione hinc tra actualitatem ac perfectionem rationalem
respectum per Illectum et proportionis ad ipsa voluntate, ita ~~retractatur~~ ne.

Tertium ad dicebat Fasquez, id omnem actum quae in voluntate sunt explicari per
Dolo a. per Velle et negando tam actus abrolutus necessitate quam efficax rationalis dicitur
quae se fruente ea jam obiectum explicari et per Dologa et ergo in voluntate sunt, et ergo
et etiam explicari secundum actus rationalis per Velle et per Velle tantum quae et ga hu=
manum modum vocat